

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.409 van 22 februari 2011
in de zaak A. 191.483/XII-5726**

In zake: Joannes DEDULLEN
die woonplaats kiest te Kapellen
Papenboslaan 9

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 februari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 15 januari 2009 van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel tot verwerping van het beroep van Joannes Dedullen tegen de intrekking van zijn sportschutterslicentie door de vzw Vlaamse Schutterskonfederatie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker beschikt over een sportschutterslicentie, geldig voor de wapencategorieën A, B en D, verleend door de vzw Vlaamse Schutterskonfederatie op 20 december 2007.

3.2. Verzoeker beschikt ook over vier vuurwapens. Op 28 november 2002 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen de wapenvergunningen van verzoeker voor deze vier vuurwapens in te trekken. Het annulatieberoep dat verzoeker tegen deze beslissing heeft ingesteld, is door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009.

Hangende deze procedure dient verzoeker een aanvraag in tot het voorhanden hebben van vier vuurwapens bij de gouverneur van de provincie Antwerpen. Die aanvraag wordt op 14 oktober 2008 geweigerd. Het besluit van de gouverneur wordt bevestigd door de minister van Justitie op 6 november 2009. Ook dat besluit wordt met een beroep tot nietigverklaring aangevochten en is ingeschreven onder het rolnummer A.195.156/XII-6079. In die zaak is op 27 december 2010 een auditorsverslag opgesteld, waarin wordt voorgesteld om het beroep te verwerpen.

3.3. Op 3 november 2008 schrijft de arrondissementscommissaris aan de vzw Vlaamse Schutterskonfederatie met het verzoek “om, in uitvoering van art. 11, § 2, 5/ van het sportschuttersdecreet, over te gaan tot de intrekking van de sportschutterslicentie van betrokkene”.

De vzw Vlaamse Schutterskonfederatie beslist op 4 november 2008 vervolgens om de sportschutterslicentie van verzoeker in te trekken, omdat verzoeker zich bevindt in de situatie als bedoeld in artikel 11, § 2, 5/, van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter (hierna ook: het sportschuttersdecreet).

Verzoeker dient op 20 november 2008 beroep in bij de minister, bevoegd voor de Sport. Hij merkt op, onder meer, dat de gouverneur op 14 oktober 2008 zijn regularisatieaanvraag heeft geweigerd en dat dit geen intrekking is zodat artikel 11, § 2, 5/, van het sportschuttersdecreet niet van toepassing is.

3.4. Op 15 januari 2009 wordt het thans bestreden besluit genomen. De minister verklaart het beroep ontvankelijk, maar ongegrond om de volgende redenen :

“De Vlaamse Schutterskonfederatie vzw verwijst in haar beslissing tot intrekking naar:

- de beslissing van de gouverneur van 25/09/2008, terwijl uit de brief van de arrondissementscommissaris blijkt dat dit de datum was van het advies van de procureur des Konings van Antwerpen;
- de “intrekkingsbeslissing” van de gouverneur, in plaats van naar de “weigeringsbeslissing”
- het juiste artikel nl artikel 11, §2, 5/ van het sportschuttersdecreet (weigeringsbesluit), maar citeert dit artikel foutief.

Bovenvermelde foutieve verwijzingen zijn evenwel materiële vergissingen.

Aangezien artikel 11, §2, 5/ van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter de gemachtigde schietsportfederatie verplicht de sportschutterslicentie van de sportschutter in te trekken, indien zij door de diensten van de gouverneur in kennis wordt gesteld van het feit dat een aanvraag voor of de hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen aan de sportschutter wordt geweigerd om redenen die verband houden met de openbare orde overeenkomstig de wapenwet.

Aangezien artikel 11, §2, 5/ van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter de gemachtigde schietsportfederatie verplicht de sportschutterslicentie van de sportschutter in te trekken, indien zij door de diensten van de gouverneur in kennis wordt gesteld van een weigeringsbesluit, is het beroep van de heer Joannes Dedullen tegen de beslissing van Vlaamse Schutterskonfederatie vzw tot intrekking van de sportschutterslicentie ongegrond.

Aangezien ik als beroepsinstantie vermeld in het decreet van 11 mei 2007 enkel kan oordelen over de correcte toepassing van het decreet door de gemachtigde schietsportfederatie, ben ik niet bevoegd om te oordelen over de gegrondheid van de weigeringsbeslissing van de gouverneur”.

IV. Regelgeving

4. Het artikel 11, § 2, eerste lid, van het sportschuttersdecreet, waarop de beslissing steunt, luidt :

“De sportschutterslicentie en de voorlopige sportschutterslicentie worden ingetrokken :

1° indien de sportschutter niet voldoet aan de bepalingen van dit decreet;

2° indien het recht om een wapen voorhanden te hebben van de sportschutter wordt ingetrokken overeenkomstig de wapenwet;

3° indien de sportschutterslicentie of de voorlopige sportschutterslicentie werd verleend op basis van onjuiste verklaringen;

4° indien de sportschutter daarom verzoekt;

5° indien een aanvraag voor of de hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen aan de sportschutter wordt geweigerd om redenen die verband houden met de openbare orde overeenkomstig de wapenwet.

De voorlopige sportschutterslicentie wordt ook ingetrokken indien het recht om een wapen voorhanden te hebben van de sportschutter wordt geschorst overeenkomstig de wapenwet”.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Verwerende partij betwist het belang van verzoeker. Volgens haar kan de nietigverklaring aan verzoeker geen voordeel verschaffen, omdat artikel 11, § 2, eerste lid, 5/, van het sportschuttersdecreet het bestuur een gebonden bevoegdheid oplegt, zodat het bij een eventuele vernietiging naderhand weer dezelfde beslissing zal moeten nemen. Immers staat vast dat de door verzoeker gewenste vergunning inderdaad werd geweigerd.

6. In het auditorsverslag wordt vastgesteld dat verzoeker de bedoelde weigering door de minister van Justitie betreffende het voorhanden hebben van wapens -die grond is om de sportschutterslicentie in te trekken- heeft aangevochten bij de Raad van State, zodat in de huidige stand van de rechtspleging nog niet besloten kan worden tot de ontstentenis van het rechtens vereiste belang en de exceptie moet worden verworpen. Verwerende partij heeft geen laatste memorie ingediend, zodat zij geacht wordt deze conclusie niet te bestrijden.

Ambtshalve evenwel zou de vraag kunnen rijzen of eventueel een gebrek aan actueel belang niet eveneens gezocht moet worden in artikel 11, § 2, eerste lid, 2/, van het decreet, dat de intrekking van de licentie insgelijks voorschrijft ten opzichte van de sportschutter waarvan “het recht om een wapen voorhanden te

hebben [...] wordt ingetrokken overeenkomstig de wapenwet”. Zoals blijkt uit het arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 bevindt verzoeker zich ondertussen in die situatie. De vraag mag echter onbeantwoord blijven, nu hierna zal blijken dat geen van de aangevoerde middelen gegrond is.

VI. Onderzoek van de middelen

7. Verzoeker doet twee middelen gelden.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Het eerste middel is geput uit de schending van artikel 11, § 2, eerste lid, 5/, van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker argumenteert dat de gouverneur een weigeringsbeslissing heeft genomen voor een regularisatieaanvraag van vier vuurwapens, wat neerkomt “niet op een hernieuwing maar op nieuwe vergunningen”. De draagwijdte van artikel 11, § 2, eerste lid, 5/, van het decreet wordt uitgebreid aangezien het gaat om een weigeringsbeslissing voor een regularisatieaanvraag en niet om een hernieuwing van een vergunning. Wapenwet en decreet behoren tot het strafrecht en moeten eng worden geïnterpreteerd.

Het bestuur heeft voorts een loopje genomen met de zorgvuldigheidsplicht. De minister heeft fouten in de beroepen beslissing onterecht afgedaan als kleine materiële vergissingen. Het bestreden besluit vergoelijkt en legitimeert de fouten van de sportschutterskonfederatie vzw, zonder administratieve sanctie te treffen, waardoor de minister het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Beoordeling

9. Door het instellen van het beroep bedoeld bij artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 2007 houdende de uitvoering van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, onderzoekt de bevoegde minister het volledige dossier opnieuw en stelt hij zijn beslissing in de

plaats van de beroepen beslissing. De eventuele “vergissingen” of fouten die kleven aan de beslissing waartegen beroep werd ingesteld, kunnen door de minister dan ook worden rechtgezet, zonder dat dit tot enige bijkomende “sanctie” dient te leiden. Het getuigt precies van zorgvuldigheid dat de beroepsinstantie in het kader van zijn hervormingsbevoegdheid de eventuele onvolkomenheden rechtzet en, zoals *in casu*, de exacte data of termen gebruikt. Op dit punt kan derhalve geen sprake zijn van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

10. Artikel 11, § 2, eerste lid, 5/, van het decreet bepaalt dat de sportschutterslicentie wordt ingetrokken “indien een aanvraag voor of hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen aan de sportschutter wordt geweigerd om redenen die verband houden met de openbare orde overeenkomstig de wapenwet”. Dat punt 5/ bevat derhalve twee hypothesen: niet alleen wordt een weigering van de hernieuwing van een vergunning bedoeld doch eveneens de weigering van een aanvraag voor een vergunning. *In casu* betrof het een weigering van een aanvraag tot regularisatie. Een dergelijke aanvraag is eveneens een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning en derhalve bedoeld bij voormeld artikel. Van enige uitbreiding van de draagwijdte ervan is dan ook geen sprake.

11. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek omdat de overheid haar beslissing steunt op onjuiste feiten die het zorgvuldigheidsbeginsel aantasten. Hij stelt dat van een overheid verwacht mag worden zorgvuldig te werk te gaan en dat het gedrag van de overheid vergeleken dient te worden met een voorzichtig en redelijk handelende overheid. Dat beginsel van behoorlijk bestuur is niets anders dan de jurisprudentiële concretisering van de vage zorgvuldigheidsnorm van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek “naar het bestuur toe”. Door de miskenning ervan is de zorgvuldigheidsplicht geschonden door de overheid die de fouten toedekt van een vereniging met toegekende bevoegdheden.

Beoordeling

13. In zoverre de schending wordt ingeroepen van het zorgvuldigheidsbeginsel, voegt het middel niets toe aan hetgeen is aangevoerd, besproken en verworpen bij het eerste middel.

Overigens komt verzoeker niet verder dan het geven van enkele theoretische beschouwingen betreffende artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Er wordt op geen enkel ogenblik aangegeven op welk punt de thans bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Het “middel” is, aldus beschouwd, zelfs niet ontvankelijk.

Het middel dient verworpen te worden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest